

[Ingerlise Koefoed]

der sikrer, at mennesker med høj studiegæld og deraf følgende meget høje renter ikke kommer ud i større økonomiske vanskeligheder end dem, mange af dem allerede har på grund af den høje forrentning af studiegælden, og hvilket indhold vil disse overgangsbestemmelser få?»

Begrundelse

I tidligere drøftelser om afskaffelse af eller omlægning af rentefradrag har det været en forudsætning, at renter på studiegæld uanset evt. nye modeller skulle have samme skattemæssige behandling som hidtil. Spørgsmålet drøftedes bl.a. i 1980, da der var ved at være forlig mellem den daværende socialdemokratiske regering, socialistisk folkeparti og det radikale venstre om en reform af rentefradragsretten, og der var dengang ingen af forligspartierne, der var indstillet på at gøre de økonomiske vilkår vanskeligere for den gruppe, der på grund af 70ernes bestemmelse om, at studiegælden skulle forrentes med markedsrenten, stod langt dårligere end deres lidt ældre kolleger, der havde haft mulighed for rentefri eller lavtforrentede studielån.

Under drøftelserne af den kommende skattereform er der spørgeren bekendt ikke nævnt noget om vilkårene for mennesker med studiegæld efter rentefradragsændringen. Dette kan være en fejl, som vil kunne rettes op ved udmøntningen af forliget. Spørgeren finder det vigtigt, at problemet tages op, og at det ved indbygning af overgangsbestemmelserne i lovgivningen sikres, at mennesker med uddannelser fra 70erne ikke kommer ud i endnu større problemer end dem, de allerede har på grund af den meget ulykkelige kombination af den daværende ændring af studielånene og den daværende højrentepolitik.

Svar (2/8 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Skattereformens overgangsordning for omlægning af fradrag for renteudgifter er udført således, at reformen selv i værste fald kun kan medføre begrænset skattestigninger. Denne overgangsordning gælder også for renter af studielån. Der er på denne måde taget hensyn til, at ingen kommer i øko-

nomiske vanskeligheder på grund af omlægningen af rentefradragsretten.

Overgangsbestemmelsens nærmere indhold vil komme til at fremgå af de lovforslag, jeg vil fremsætte i begyndelsen af den kommende folketingssamling.

Spm. nr. S 1479

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (23/7 85) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilke planer har ministeren for at opkræve gebyr for adgangen til de statslige museers faste udstillinger og aktiviteter?»

Begrundelse

Som svar på et lignende spørgsmål i 1983-84 og som svar på spørgsmål i forbindelse med forslag til lov om museer har ministeren sagt, at der ikke var aktuelle planer om at opkræve gebyr for adgang til statslige museers generelle samlinger og aktiviteter.

I forbindelse med udsendelse af vejledningen til forslag til finanslov for 1986 synes ideen imidlertid at være genopstået. Spørgeren, der ville finde det meget betænkeligt at gøre adgangen til de statslige museers almindelige virksomhed afhængig af økonomisk formåen, og som i øvrigt mener, at en bestemmelse af den art ville medføre administrative og bureaukratiske udvidelser i form af mere kontrol og flere kontrollører samt udvidelse af petitesseerne i regnskabsaflæggelsen, er interesseret i ministerens begrundelser for, hvorfor det skulle være blevet aktuelt med gebyropkrævning – hvis en sådan virkelig er planlagt. Ministeren har jo været indstillet på at udvikle både de kulturhistoriske og de kunsthistoriske samlingers omfang og interessen for dem, og en ændring i gebyrpraksis ville derfor forekomme ret selvmodsigende.

Svar (1/8 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

I kulturministeriets bidrag til forslag til finanslov for finansåret 1986 er under Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst indarbejdet forslag om, at der fra og med fi-